

divizi noi—aceștia la rindul lor cresc, se divid în alți doi indivizi și așa mai departe, dând generații nesfârșite de indivizi. — Faptul acesta nu pare așa de general, după Maupas, de oare-ce, după el, indivizii, după un număr oare-care de reproduceri, prezintă semnul degenerescenței și mor de un fel de bătrineț. Dacă însă acești indivizi se unesc cite doi,—copulindu-se—adică schimbându-și reciproc o parte din substanța lor, atunci ei își recapătă iarăși puterea de viață, tinerețea, imortalitatea.

Dacă acum ne raportăm la animalele care au corpul compus din mai multe celule (metazoare), vedem că la ele, ca și la om, corpul e reprezentat prin două părți: o parte muritoare, corpul propriu zis (*soma*) reprezentată prin mușchi, nervi, os etc... și alta nemuritoare (*germenul*), reprezentată prin cele două feluri de celule (*oul și spermatozoidul*). Aceste elemente, unindu-se, dau naștere altor ființe care vor perpetua viața. Sint dar nemuritoare. Pot muri de accident, nu însă și de bătrineț. Cît privește celulele care formează cea-l-altă parte a corpului (*soma*), acestea diferințindu-se și adaptându-se la funcții diferite, sufăr neajunsuri din cauza insuficienței și imperfecției de absorbție sau de excreție etc., viața slăbește, organismul se alterează, dând naștere unei stări de decrepitudine, prin atrofie sau prin modificări chimice (secreții de toxine microbiene etc.), care produc bătrinețea și în urmă moartea.

În rezumat, bătrinețea și moartea se datoresc diferențierii celulare.

În discuția problemei bătrineții, a desarmoniilor sau nepotrivirilor naturii omenești și a instinctului vieții și a morții, autorul se bazează pe scrierea lui Metchnikoff *La nature humaine*—asupra căria celitorul poate găsi un rezumat în numărul precedent al acestei reviste la pag. 339.

*

Zach. C. Panțu. *Plantele cunoscute de poporul român.* București, 1906. Prețul 4 lei.

Dr. Zach. C. Panțu, asistent la Institutul de Botanică din București (Cotroceni), deja cunoscut prin lucrările sale asupra Florei țării noastre, ni dă în volumul de față un vocabular botanic cuprinzând numirile române, franceze, germane și științifice ale plantelor din țara noastră. Lucrarea aceasta e folositoare din toate punctele de vedere nu numai specialiștilor, dar și tuturor persoanelor „care se ocupă cu studiul botanicei, al limbii și folklorului român.”—Ea servește în special „ca să ușureze și să vulgarizeze studiul frumoasei științe a botanicei, pe care nemuritorul Linné o numea „Scientia amabilis”. — Ea cuprinde 3600 de numiri populare, referindu-se la aproape 1600 de specii de plante.—Autorul, publicind această lucrare meritorie, a umplut un gol care se simțea, în adevăr, în literatura noastră științifică.

P. B.